

گفت و گوی صبا با حسین ریگی؛ کارگردان فیلم **میرو**

لایق دریافت تمام جوایز هستیم

حسین ریگی، متولد ۱۳۵۷ از استان سیستان و بلوچستان است. وی اولین فیلمساز بلوچ در عرصه سینمایی حرفه‌ای ایران است. ریگی فعالیت فیلمسازی خود را از سال ۱۳۷۴ با گذراندن دوره فیلمسازی در انجمن سینمای جوانان ایران آغاز کرد و تا کنون موفق به ساخت فیلم‌های زیادی در بخش‌های مستند، داستانی کوتاه، بلند و سینمایی شده است. به بهانه حضور فیلم **میرو** به تهیه‌کنندگی سعید الهی که در سوای چهل و دومین جشنواره فیلم فجر قرار دارد، با او به گفت و گو پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

چرا تصمیم به ساخت این فیلم گرفتید؟

همواره دغدغهام از ساخت فیلم، شناسایی سیستان و بلوچستان و تولید در این شهر است. لذا بر اساس تجارب فیلمسازی که از سینمای مستند داشتم و سوژه‌هایی که به ذهنم می‌رسید، سعی کردم ایده این فیلم را ترکیبی از سوژه‌های به تصویر کشیده ذهنم، ترسیم کنم. از طرفی با ورود آقای مهدی معقولی و نویسندگی پیمان شیرخوانی این فیلمنامه نوشته شد و پروانه ساخت گرفت.

چه مدت صرف نگارش و بازنویسی اثر شد؟

این فیلمنامه را دو سال پیش براساس طرحی از مهدی معبودی نوشتم و چندین بار بازنویسی کردم. اما در نهایت، نگارش و بازنویسی این اثر توسط پیمان شیرخانی نوشته شد که حدوداً ۳ الی ۴ ماه، طول کشید.

داستان فیلم حول چه محوری است؟

درباره نوجوان بلوچی است که برای اثبات مردانگی خود به مادرش، دست به کار بزرگی زده تا خود را محک بزند.

دکوپاژ را قبل از فیلمبرداری طراحی کردید یا به شکل دکوپاژ سر صحنه عمل کردید؟

قبل از تولید، ساعت‌ها و روزها با فیلمبردار درباره دکوپاژ صحبت کردیم و طراحی کردیم. اما برخی مواقع در تولید، باتوجه به به فضا و موقعیت مجبور به تغییر آن می‌شدیم. لذا دکوپاژ دریا را به دلیل سختی و چالش‌هایی که داشت به صورت استوری برد طراحی کردیم و الباقی دکوپاژ که در کویر بود در پیش تولید انجام دادیم.

پراکندگی لوکیشن اثر به چه شکل بود؟

بیشتر آثار من، برگرفته از لوکیشن‌های خارجی است. از طرفی، همواره راغبم از لوکیشن‌های زیادی بهره ببرم؛ به همین خاطر این فیلم نیز از لوکیشن‌های متعددی استفاده شد. البته ناگفته نماند که تعدد لوکیشن‌ها باعث سختی و چالش کار شده بود. اما

معتقدم این چالش‌ها به جذابیت پروسه تولید کمک شایانی کرده بود.

تعاملتان با عوامل کار چطور بود؟

معمولاً با تیمی که مشغول به کار می‌شوم در وهله اول سعی می‌کنم که رفاقت کنم. لذا همین رفاقت باعث می‌شود که از نظر روحی به گروه نزدیک شوم و نقطه نظراتشان را جویا شوم. البته عوامل نیز بخاطر رفاقت ایجاد شده، نظراتشان را با صراحت و بی‌پروا بیان خواهند کرد که همین عامل باعث کیفیت مطلوب اثر خواهد شد.

نحوه انتخاب بازیگران چطور بود؟

نحوه انتخاب بازیگران چهره که بسیار توانمند و حرفه‌ای بودند، از تهران پذیرفته شد اما به غیر از **میرو**، حدوداً ۱۷ الی ۱۸ معرفی بازیگر در این کار بود که اولین تجربه‌شان رقم خورد.

پیش تولید فیلم چند روز طول کشید؟

برای یادگیری لهجه با بازیگرانی که از تهران انتخاب کرده بودیم، حتماً باید تمریناتی صورت می‌گرفت که این پروسه ۴۰ روز طول کشید. اما تمرینات بازیگران بومی، حدوداً ۵ روز بود. البته در پروسه تولید (قبل از شروع ضبط) نیز تمریناتی صورت گرفت.

تولید چند روز بود؟

حدوداً ۵۰ روز.

ساخت این فیلم با چه چالش‌هایی روبرو شد؟

خب لوکیشن این فیلم در سیستان و بلوچستان بود. لذا تولید هر فیلم، زمانی که در شهرستان انجام می‌شود، قطعاً با کمبود امکانات روبرو می‌شود. بطور مثال اگر این فیلم در تهران بود، هر زمان که احتیاج به لنز خاصی داشت، می‌توانستیم از دفتر تهیه کنیم اما رساندن لنز به این منطقه حداقل دو روز کاری زمان می‌برد. البته ناگفته نماند که به دلیل عدم امکانات در این شهر، روند تولید زمان‌بر و سخت بود اما خدا را شکر پروسه تولید به خوبی به اتمام رسید.

از جلوه‌های بصری و میدانی در این فیلم استفاده شده؟

بله به دلیل اینکه در فیلم **میرو**، برداشت از نمای زیر آب، تیراندازی و فضا سازی دهه ۵۰ داشتیم از جلوه‌های میدانی و بصری، استفاده کردیم.

بهترین سکانس فیلم از نظر شما؟

خب تمام سکانس‌ها برایم جذاب است اما بطور مشخص می‌توانم به سکانس خروس بازی اشاره کنم.

بهترین دیالوگ اثر از نظر شما؟

وقتی با دریا رفیق بشی، دریا هم مرورادش رو نشونت می‌ده.

بنظر شما این فیلم در جشنواره چه شانس‌هایی خواهد داشت؟

اصولاً برای جشنواره کار نمی‌کنم، بیشتر راغبم که اثرم دیده شود. البته قطعاً دریافت جایزه شیرین است و معتقدم از نظر تیم سازنده، مستحق دریافت تمام جوایز هستیم.

سخن پایانی؟

امیدوارم که فیلم **میرو**، اثری تاثیرگذار باشد و با دیدنش احساس خوبی نثار تماشاگر شود.

